

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/261/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109232760
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8109232760.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Ján Vasil - VASPRES, so sídlom v Prešove, Dúbravská 43, zastúpený: JUDr. Ivan Jurčišin, advokát, so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, p r o t i žalovaným: X. D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. H., E. J. X, X. E. Š., F.. XX.X.XXXX, T. H., R. XXXX/XX, X. D. H., F.. XX.X.XXXX, T. H., R. XX, X. E. D., S.. A., F.. XX.X.XXXX, T. H., E. J. XXXX/XX, W.: D.. A. A., I., J. J. R. H., U. XX I. X. O.. D. Q., F.. XX.X.XXXX, T. H., R. XX, zastúpený: JUDr. Konštantín Vaľo, advokát, so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, o vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd z a s t a v u j e konanie v časti úrokov z omeškania za obdobie pred doručením zmeny žaloby žalovaným a z a s t a v u j e konanie voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu.

Žalovaní v 2. až 5. rade s ú p o v i n í zaplatiť žalobcovi každý z nich po 2 431,80 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne, a to žalovaná v 2. rade od 24.4.2009 do zaplataenia, žalovaný v 3. rade od 25.4.2009 do zaplataenia, žalovaná v 4. rade od 24.4.2009 do zaplataenia a žalovaný v 5. rade od 25.4.2009 do zaplataenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania z a m i e t a.

Žalovaní v 2. až 5. rade s ú p o v i n í nahradiť štátu trovy konania každý nich vo výške 70,11 Eur na účet Okresného súdu Prešov, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca a žalovaný v 1. rade v konaní o žalobe proti žalovanému v 1. rade n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

O náhrade trov konania ostatných účastníkov súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 26.2.1999 sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie garáží za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.1999 a do budúca vo výške 12 950 Sk ročne. V žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti súpisné č. XXXX na parcelách č. KN XXX, č. KN XXXX a XXXX/X, zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. H., v ktorej sú umiestnené garáže užívané žalovanými bez právneho titulu, každá o výmere 18,50 m². Žiadal preto o zaplataenie bezdôvodného obohatenia vo výške 600 Sk / m² / rok a podiel z poplatku za dodávku tepla a elektrickej energie 100 Sk / m².

Písomným podaním zo dňa 20.4.2009 zmenil žalobu vzhľadom aj na ustálenie len spoluvlastníckeho podielu žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 9C 80/1997, na základe ktorého jeho podiel činí len 11/20 tak, že sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia

len vo výške 10,95 Eur / m² / rok a tento nárok žiadal priznať za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009 ročne po 202,65 Eur. Súd túto zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie ohľadom podielu z energií pripustil uznesením č. k. 11C 56/1999 - 122 zo dňa 27.5.2009.

Pôvodne boli žalovanými aj ďalšie osoby, tie však v priebehu predchádzajúceho konania, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 11C 56/1999 uzavreli so žalobcom zmluvu, ktorú súd uznesením č. k. 11C 56/1999 - 140 zo dňa 9.9.2009 schválil a nárok voči ostatným žalovaným vylúčil na samostatné konanie, ktoré je aj v súčasnosti vedené pod sp. zn. 11C 261/2009.

V dôsledku uzavretia mimosúdnej dohody bolo konanie voči pôvodne žalovaným Z. J., E. S., H. A.G. T. I. E., E. P. zastavené právoplatne uznesením č. k. 11C 261/2009 - 4 zo dňa 17.12.2009. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.1.2010. K späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku zaplatenia žalovaných súm. Z toho istého dôvodu bolo neskôr zastavené aj konanie voči žalovanej E. Ď. uznesením č. k. 11C 261/2009 - 293 zo dňa 29.12.2014.

Žalovaní v 1. a 3. rade so žalobou nesúhlasili namietajúc výšku nároku, ktorá je podľa nich vysoká. Uznali pritom, že užívali garáže o výmere 18,5 m². Žalovaní v 4. a 5. rade potvrdili, že im bola doručená výpoveď z nájmu garáže, na rozdiel od žalovaných v 1. a 3. rade. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že v čase jej doručovania pracoval v Nemecku a žalovaný v 3. rade, že bol na návšteve u dcéry v Nemecku. Žalovaní v 2. a 4. rade sa doposiaľ k žalobe nevyjadřili.

V priebehu konania na pojednávaní dňa 14.10.2015 žalobca zobral späť žalobu aj voči žalovanému v 1. rade, ktorý s týmto späťvzatím súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výpisom z LV č. XXXX, kat. úz. H., znaleckým posudkom Ing. E. G. č. 175/1998 a jeho odborným posudkom, výpoveďami zmluvy o nájme zo dňa 15.11.1996 s doručenkami, znaleckými posudkami č. 6/2011 Ing. E. C. a č. 188/2014 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 96/2007 - 400 zo dňa 7.1.2008, spismi tohto súdu sp. zn. 14C 47/1997 a sp. zn. 17C 266/2009, spisom sp. zn. 26D 84/2005, osvedčením o dedičstve JUDr. D. E. sp. zn. XXD XXXX/XXXX, C. XXX/XXXX zo dňa 16.7.2004, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobca bol v minulosti zapísaný ako výlučný vlastník budovy súpisné č. XXXX, stojacej na parcele č. KN XXXX zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. H., a to na základe kúpnej zmluvy V XXXX/XX. V tejto budove sa nachádzajú garáže, ktoré boli v žalovanom období (od 1.3.1997 do 28.2.2009) užívané žalovanými, ktorí ich nadobudli v 70. až 80. rokoch pridelením od bývalého MsNV v Prešove.

V konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 9C 80/1997 sa riešila otázka platnosti kúpnej zmluvy V3456/96 na návrh niektorých užívateľov garáží, ktorí podali žalobu proti účastníkom spomínanej kúpnej zmluvy, t. j. žalobcovi, Mestu Prešov a správcovi konkurznej podstaty úpadcu R. H.. Podľa príslušného rozsudku vyplýva, že žalobca ako kupujúci dňa 22.10.1996 uzatvoril kúpnu zmluvu s Mestom Prešov a Vukovom, a. s. Prešov na prevod nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXX, budova súpisné č. XXXX a príslušné parcely, pričom mesto bolo spoluvlastníkom v podiele X/XX a obchodná spoločnosť v podiele 11/20. Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 9C 80/1997 - 356 zo dňa 12.2.2007 žalobe o neplatnosť tejto kúpnej zmluvy vyhovel, pokiaľ išlo prevod budovy súpisné č. XXXX, ale Krajský súd v Prešove v rozsudku 8Co 96/2007 - 400 zo dňa 7.1.2008 potvrdil prvostupňový rozsudok len v časti týkajúcej sa prevodu medzi Mestom Prešov a žalobcom, ale vyhovel žalobe len niektorých žalobcov ako nájomcov garáží, ktorí požiadali o ich odkúpenie. Z uvedeného rozsudku, ktorý sa nachádza v pripojenom spise sp. zn. 14C 47/1997 na č. l. 236 vyplýva aj výška podielov predávajúcich, teda 9/20 Mesto Prešov a Vukov Prešov, a. s. bolo vlastníkom podielu 11/20. V dôsledku tohto rozsudku teda podiel žalobcu k predmetnej budove činí, a aj v minulosti predstavoval len 11/20, keďže čiastočnú neplatnosť zmluvy súd posúdil pre rozpor so zákonom, čo spôsobilo jej absolútnu neplatnosť ex tunc.

Žalobca ako väčšinový spoluvlastník budovy podával výpovede z nájmu garáží žalovaným listami zo dňa 15.11.1996. Žalovaný v 1. rade výpoveď neprevzal, 19.11.1996 bola zásielka uložená na pošte a 10.12.1996 vrátená žalobcovi. Podobne tomu bolo aj u žalovaného v 3. rade. Právnomu predchodcovi žalovanej v 2. rade D.Á. Š. bola výpoveď doručená do vlastných rúk 18.11.1996. Žalovaný v 5. rade túto

výpoveď prevzal osobne 20.11.1996 a právnenému predchodcovi žalovanej v 4. rade I. D. bola výpoveď doručená 18.11.1996.

Zo správy bývalého zamestnávateľa žalovaného v 1. rade spoločnosti Progres súd zistil, že žalovaný sa skutočne nachádzal pracovne v Nemecku v čase od 6.11.1996 do 22.12.1996.

Žalovaný v 3. rade D. H. síce uviedol, že v decembri 1996 bol na návšteve dcéry v Nemecku, ale zároveň potvrdil aj to, že bol u nej na Vianoce a len 4 dni, z čoho možno vyvodiť, že odcestoval okolo 20.12.1996. Ako vyplýva z návratky týkajúcej sa doručenia výpovede z nájmu (č. I. 101), výpoveď z nájmu mu bola doručovaná podstatne skôr, a to dňa 19.11.1996 opakovane a dňa 10.12.1996 bola neprevzatá zásielka vrátená žalobcovi, z čoho súd usúdil, že v čase jej doručovania žalovaný nebol v zahraničí.

Na výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré má predstavovať primerané a obvyklé nájomné, čo je odbornou otázkou, súd ustanovil znalcov z odvetvia odhadu nehnuteľnosti. Znalec Ing. C. P. vo svojom znaleckom posudku č. 81/2010 mal za úlohu ustáliť primerané a obvyklé nájomné za garáže užívané žalovanými za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009. Znalec pritom použil vzorec podľa prílohy č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z., vychádzal zo všeobecnej hodnoty garáží za roky 1997 až 2003 okolo 4 000 Eur a za ďalšie obdobie 4 350 Eur. Primerané a obvyklé nájomné potom vypočítal za žalované obdobie vo výške 5 062,92 Eur.

Žalobca nesúhlasil s týmto znaleckým posudkom, ktorému vytýkal to, že pri výške nájomného nebolo zohľadnené aj užívanie prístupovej komunikácie do garáží, ktorá taktiež patrí žalobcovi.

Žalovaný v 5. rade vyslovil názor, že sporné priestory nemôžu byť považované za garáže, ale len za tzv. parkovacie stojiská, keďže sú úzke. Sú súčasťou inej stavby a aj to by malo byť v posudku zohľadnené.

Žalovaní v 1. a 3. rade mali výhrady voči výške nadobúdacej hodnoty garáže v minulosti, ktorú znalec stanovil na 4 000 Eur a nesúhlasili ani s použitím aktuálnej vyhlášky č. 492/2004 Z. z.

Na žiadosť žalovaných bol následne pribraný znalec Ing. E. C., ktorý mal vypracovať kontrolný posudok k posudku O. P. Tento znalec použil pre stanovenie obvyklého nájomného porovnávaciu metódu, použil nájomnú zmluvu zo dňa 19.10.1997 medzi žalobcom a H. E., Zásady určenia výšky nájomného a dohodu o zmene nájomnej zmluvy. Následne vypočítal primerané a obvyklé nájomné za žalované obdobie na sumu 3 549,69 Eur.

Opäť žalovaný v 1. rade s posudkom nesúhlasil, najmä s použitím vyhlášky č. 792/2007 Z. z. za predchádzajúce obdobie (aj keď znalec takúto vyhlášku nepoužil) a vyslovil názor, že znalec mal použiť pre porovnanie nájomnú zmluvu, ktorú mesto uzavrelo s ním. S týmto posudkom nesúhlasil ani žalobca, a konkrétne mal výhrady voči použitiu porovnávacjej metódy.

Ďalší znalecký posudok vypracoval Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý taktiež považoval za najobjektívnejšiu porovnávaciu metódu s využitím aspoň troch porovnateľných objektov. Vychádzal zo zverejnených ponúk na nájom v prešovskom Večerníku a konkrétne ponuky aj špecifikoval. Použil tiež hodnotiace kritériá, a to atraktivitu polohy, konštrukčné vyhotovenie a dispozičné riešenie so zabezpečením stavby. Obvyklé nájomné za jednu garáž o výmere 18,5 m² ustálil za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009 na 4 896,40 Eur. Ústav v posudku zdôraznil, že vzorec pre výpočet nájmu pozemku v prílohe č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. nie je možné použiť pre výpočet nájmu stavby, ako to vykonal znalec Ing. P.. K námietkam žalovaného v 5. rade zdôraznil, že účel a spôsob využitia priestorov je zrejmý z rozhodnutí MsNV v Prešove, ktorým boli pridelené do užívania jednotlivé garáže. Dispozičné požiadavky garáží podľa STN 736058 pre minimálny rozmer 2,85 m boli splnené. ÚSI vyslovil záver o nie vhodných metódach použitých predchádzajúcimi znalcami, keďže vzorec použitý Ing. P. možno použiť len pri nájme pozemkov a znalec C. nie vhodne vykonal prepočet podľa úrokovej miery Európskej centrálnej banky.

S týmto znaleckým posudkom nesúhlasili žalovaní v 1. a 3. rade. Žalovaný v 1. rade svoje pripomienky odôvodnil tým, že inzeráty sú nepreukazné a podľa žalovaného v 3. rade je ustálená výška nájomného neprimerane vysoká. Podľa jeho názoru mala by zodpovedať pôvodne dohodnutému nájomnému, ktoré

predstavovalo sumu okolo 80 Sk mesačne. Žiadne návrhy na doplnenie dokazovania však nemal. S uvedeným znaleckým posudkom súhlasil žalobca, ostatní žalovaní sa k nemu nevyjadrili.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 680 ods. 2 OZ ak dôjde k zmene vlastníctva k prenajatej veci, vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa a nájomca je oprávnený zbaviť sa svojich záväzkov voči prvšiemu vlastníkovi, len čo mu bola zmena oznámená alebo nadobúdateľom preukázaná.

Podľa § 10 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak sa nájom uzavrie na neurčitý čas, sú prenajímateľ i nájomca oprávnení vypovedať zmluvu písomne bez udania dôvodu, ak nie je dohodnuté inak.

Podľa § 12 zákona č. 116/1990 Zb. výpovedná lehota je tri mesiace, ak nebolo dohodnuté inak; počíta sa od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

Podľa § 139 ods. 2 OZ o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Podľa § 710 ods. 3 OZ ak bola daná písomná výpoveď, skončí sa nájom bytu uplynutím výpovednej lehoty. Výpovedná lehota je tri mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola nájomcovi doručená výpoveď. Prenajímateľ môže nájomcovi písomne určiť dlhšiu výpovednú lehodu. Na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.

V danom prípade v konaní súd mal za preukázané, že tým žalovaným, ktorým bola doručená výpoveď z nájmu garáže v roku 1996 vzhľadom na to, že túto výpoveď nenapadli, ukončil sa nájomný vzťah uplynutím výpovednej 3-mesačnej lehoty, t. j. 28.2.1997. Platí to aj v prípade žalovaných v 2. a 4. rade, u ktorých bola výpoveď doručená ich manželom, ktorí pôvodne boli aj žalovanými v tomto spore. Vzhľadom na ich úmrtie, keďže pri spoločnom nájme garáží manželmi I. I. E. D. a D. a E. Š. zaniká spoločný nájom manželov a nájomcom zostáva pozostávajúci manžel, súd konal s ich právnymi nástupkyňami, a to žalovanou v 2. rade, keďže D. Š. zomrel 6.1.2005 a žalovanou v 4. rade vzhľadom na to, že I. D. zomrel dňa 20.4.2004. Tieto skutočnosti vyplývajú z osvedčenia o dedičstve notára JUDr. D. E. sp. zn. 26D 1015/2004, Dnot 136/2004 zo dňa 16.7.2004 (č. I. 67) a tiež z osvedčenia o dedičstve notárky JUDr. R. Č. sp. zn. 26D 84/2005, Dnot 33/2005 zo dňa 30.11.2005.

Záver o ukončení nájomného vzťahu ešte pred žalovaným obdobím súd prijal aj vo vzťahu k žalovanému v 3. rade, hoci tento výpoveď si neprevzal. V čase doručenia výpovede z nájmu tento žalovaný nepreukázal, že by sa nezdržiaval v mieste doručenia. Súd pritom použil pri posúdení účinkov doručenia ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne § 46 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospeléj osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomností. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Vychádzajúc z toho, že pri doručovaní výpovede z nájmu bytu v zmysle § 710 ods. 3 OZ sa použije vyššie citované ustanovenie § 46 O. s. p. (čo znamená, že nejde o doručovanie do vlastných rúk), o to viac sa

toto ustanovenie použije aj pri doručovaní výpovede z nájmu nebytového priestoru, ktorá vzhľadom na porovnanie významu nájmu bytu a nebytového priestoru požíva menšiu právnu ochranu.

Výpoveď z nájmu garáží dal subjekt k tomu oprávnený. Podľa § 680 ods. 2 OZ totiž v dôsledku zmeny vlastníctva kúpnu zmluvou V 3456/1996 sa žalobca ako výlučný vlastník nehnuteľnosti stal jej prenajímateľom. Aj pri závere o tom, že v skutočnosti bol podielovým spoluvlastníkom v podiele 11/20 v dôsledku súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 9C 80/1997, nepochybne je väčšinovým spoluvlastníkom, a preto podľa majoritného princípu pri rozhodovaní o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 OZ mohol výpoveď z nájmu podať. Napokon takto to uzavreli súdy aj v súdnych konaniach o vypratanie týchto garáží, ktoré boli vedené pod sp. zn. 14C 47/1997, 17C 266/2009.

Keďže aj po ukončení nájmu dňom 28.2.1997 (okrem žalovaného v 1. rade) všetci žalovaní aj naďalej sporné garáže užívali, vzniklo im bezdôvodné obohatenie vo forme plnenia bez právneho dôvodu, ktoré predstavuje primerané a obvyklé nájomné podľa trhových podmienok (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 8/2009 alebo 4Cdo 52/2009). Bezdôvodné obohatenie vzniká totiž nielen v prípade, ak sa protiprávne rozmnoží majetok obohateného, ale aj vtedy, ak sa doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu došlo, keby obohatený si plnil svoje povinnosti (R 25/86).

Základ nároku bol nepochybne preukázaný, problematické bolo ustáliť výšku primeraného a obvyklého nájomného za žalované obdobie. Ide pritom o odbornú otázku, za tým účelom súd ustanovil troch znalcov, ktorí použili rozdielnu metodiku. Súd sa v celom rozsahu stotožnil so znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva, ktorý najobjektívnejšie skíbil zohľadnenie situácie na trhu s polohou a konkrétnym stavebným riešením predmetných garáží. Podľa tohto znaleckého posudku nájomné za žalované obdobie je 4 896,40 Eur, za podiel 11/20 je to suma 2 693,02 Eur a keďže žalobca žaloval menej (2 431,80 Eur), súd považoval za dôvodné jeho žalobe voči žalovaným v 2. až 5. rade vyhovieť.

Z prisúdenej sumy súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Na pojednávaní dňa 14.10.2015 právna zástupkyňa žalobcu žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne odo dňa doručenia zmeny žaloby, ku ktorej došlo písomným podaním zo dňa 20.4.2009 a za predchádzajúce obdobie, keďže úroky z omeškania boli uplatnené vo výške 18 % ročne od 1.3.1998 zo sumy 202,65 Eur a z tej istej sumy od 1.3.1999 do zaplatenia a zo zvyšnej sumy vo výške 2 026,50 Eur vo výške 9,5 % ročne od 6.4.2009 do zaplatenia (č. l. 77), v prevyšujúcej časti zobrala žalobu späť. Súd preto konanie v tejto časti s poukazom na § 96 ods. 1, 2 O. s. p. zastavil. Spomínaná zmenená žaloba bola doručená žalovanej v 2. rade dňa 23.4.2009, žalovanému v 3. rade dňa 24.4.2009, žalovanej v 4. rade dňa 23.4.2009 a žalovanému v 5. rade dňa 24.4.2009. Súd preto od nasledujúceho dňa po jej doručení priznal žalovaným aj úroky z omeškania. K uvedenému dňu ich výška predstavovala 9,25 % ročne, a preto v prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal priznať úroky z omeškania 9,5 % ročne, súd žalobu zamietol.

Súd rozhodol aj o náhrade trov štátu predstavujúcich sumu 280,47 Eur, ktorá bola použitá na výplatu znalečného O. P. S poukazom na § 148 ods. 1 O. s. p. súd zaviazal neúspešných žalovaných v 2. až 5. rade na náhradu týchto trov rovným dielom.

O zastavení konania voči žalovanému v 1. rade, ktorý s tým súhlasil, súd rozhodol podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. Vzhľadom na to, že tento žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol aj o náhrade trov konania vedeného medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade tak, že im náhradu trov nepriznal.

Vzhľadom na zložitosť výpočtu náhrady trov konania žalobcu z dôvodu väčšieho počtu účastníkov, súd s poukazom na § 151 ods. 3 O. s. p. rozhodne o náhrade trov konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.